

nástroj zjišťuje provádění pedagogické diagnostiky, sledování individuálního pokroku každého žáka a spolupráci s odborníky vně školy (školská poradenská zařízení atd.).

Kritéria hodnocení nástroje specificky nezahrnují strategické plánování v oblasti vzdělávání žáků s potřebou podpůrných opatření (je zde zahrnuto strategické plánování rozvoje školy obecně). V oblasti zajišťování individualizované podpory žákům je nicméně zjišťováno, zda jsou různé formy a metody individualizace uplatňovány cíleně. Je zde tedy předpoklad, že se učitelé řídí určitým plánem a při individualizaci nepostupují náhodně. Z charakteristik uvedených v kritériu 6.3 nástroj zkoumá, zda škola přistupuje ke svým žákům i zaměstnancům s respektem a bez jakýchkoliv předsudků. Dále zjišťuje, zda škola ve svém vzdělávacím programu i tematických plánech jednotlivých předmětů respektuje místní socio-ekonomické a demografické podmínky. V kritériích je též dílčím způsobem zahrnuta podpora zapojení žáků v kolektivu, kritérium 3.2.1 konkrétně zkoumá podporu zapojení nových žáků. Podpora zapojení žáků s potřebou podpůrných opatření v kolektivu sledována není.

Výhodou metodiky je její komplexnost a zaměření na podstatné oblasti kvality školy, jejichž kritéria jsou diferencovaná podle typu školy. To je významné zejména ve vztahu k mateřským školám, které mají výběr vhodných metodických a evaluačních nástrojů v oblasti sebehodnocení značně omezený. Pro školy může být výhodné i elektronické vyhotovení typizované zprávy z vlastního hodnocení, které jim může usnadnit práci s úpravou formálních náležitostí dokumentu. Přestože ustanovení vyhlášky č. 15/2005 Sb. upravující obsah a strukturu zprávy z vlastního hodnocení bylo zrušeno, oblasti kvality definované v nástroji jsou stále aktuální. Metodika není doplněna nástroji (dotazníky, posuzovacími archy aj.), které by zvyšovaly objektivitu získaných důkazů o sledovaných jevech. Kvalita hodnocení a míra jeho souladu s reálnou praxí školy je tedy značně závislá na osobách evaluaci realizujících. V metodice je doporučeno hodnocení stanovenými skupinami hodnotitelů (užší vedení, širší vedení). Dopracování popř. doporučení vhodných dílčích evaluačních nástrojů by bylo s ohledem na komplexnost metodiky přínosné. Dle dostupných údajů elektronickou verzí hodnocení využilo 21 škol.

4.2.10 Klima školy

Autoři: Helena Grecmanová, Miroslav Dopita, Jana Poláchová Vašátková, Jitka Skopalová

Nástroj Klima školy je součástí rozsáhlejšího souboru autoevaluačních nástrojů pro hodnocení školy v různých oblastech. Rozdělení na základní dimenze hodnocení školního klimatu vychází z teorie Renata Tagiuriho (1968). V koncipování dotazníků vycházeli autoři z rakouských a německých vědců (Fend, Dreesmann, Bessoth, Oswald). První verze dotazníků byly pilotovány na čtyřech školách (základních a středních), poté byly vytvořeny verze pro základní školy a verze pro střední školy. Po validizaci dotazníků byly rozdílné položky pro základní a střední školy vyhodnoceny jako nevýznamné a dotazníky byly sjednoceny do jednotné verze pro oba stupně škol. Dotazníky obsahují pokyny k vyplňování. Vyplnění zabere asi 20 minut. Dotazníky se vyplňují v rozmezí 14 dnů. Nástroj obsahuje také návod, jak interpretovat výsledky šetření.

Popis nástroje

Evaluační nástroj Klima školy je založen na propojování pohledů různých aktérů školního života a vytváří tzv. index percepce. Nástroj se skládá ze tří dotazníků: pro učitele, žáky a rodiče. Dotazníky zkoumají čtyři dimenze: ekologicko-materiální, personální, sociální a kulturní. Dotazník pro žáky obsahuje 53 položek, dotazník pro učitele se skládá ze 46 položek a dotazník pro rodiče má 48 položek. Respondenti hodnotí předložené výroky v dotaznících na čtyřbodové škále (*rozhodně souhlasím, spíše souhlasím, spíše nesouhlasím, rozhodně*